

من در حال بازگشت از انجام یک سفارش عکاسی برای مجله نشنال جئوگرافی درباره تعطیلات در جزیره کیش بودم که به دلیل بارش برف سنگین فرودگاه تهران بسته و پروازی که قرار بود با آن به تهران بیایم کنسل شد. تنها پرواز موجود برای شیراز، شهر باستانی ایران بود که در آن به ندرت برف هم می‌بارد اما چهار ساعت پس از ورود به شیراز بارش برف شدید در آنجا هم آغاز شد. من بدون درنگ به سمت نقش رستم حرکت کردم. به محض ورودم به آنجا گروهی از دختران دانش‌آموز را که به اردو آمده و در حال برف‌بازی بودند دیدم. تصمیم گرفتم به مکان مرتفع‌تری بروم که تصویر بهتر و جذاب‌کننده‌تری را بتوانم ثبت کنم. بعدتر متوجه شدم که در ۳۰ سال گذشته برای اولین بار در این مکان برف باریده بود.

در حرفه ما عکاس‌ها دائماً در تلاش برای ثبت تصاویر شگفت‌آور و تازه و دیدنی هستند. عکاس‌ها معمولاً در سفر به نقاط دوردست با مکان‌های متفاوت، برای پوشش دادن زندگی، جنگ و عشق ... هستند.

این اتفاق ممکن است هیچ زمان دیگری رخ ندهد. گاهی اوقات شانس با شماست. من حدس می‌زنم آن روز، روز شانس من بود تا بتوانم از یکی از نادرترین اتفاقات طبیعی ایران در یکی از تاریخی‌ترین مکان‌های کشور عکاسی کنم.

ورود به حرفه فتوژورنالیسم همراه با پذیرفتن یک رشته مسوولیت‌هاست. بخشی از این مسوولیت‌ها اخلاقی است. رعایت این اصول گاهی عکاس را بر سر دوراهی قرار می‌دهد. فتوژورنالیست در مقام چشم بینا و زبان حقیقت‌گوی جامعه است. حاصل کار او قرار است آینه تمام‌نمای حقیقت صحنه‌ای باشد که افراد جامعه به هر دلیل امکان حضور در آن صحنه را ندارند. هر نوع کج‌نمایی در امر بازگو کردن حقایق از اعتبار کار او خواهد کاست و نهایتاً حرفه او را که یک قرن و نیم به عنوان مستندکننده راستین جهان شناخته شده است، از اعتبار باساق خواهد کرد. کج‌نمایی در میان حقیقت معمولاً در دو مرحله رخ می‌دهد؛ دستکاری به مرحله عکاسی که با تغییر صحنه ممکن است اتفاق بیفتد و دستکاری در مرحله بعد از عکاسی که با استفاده از امکانات ویرایش عکس ممکن می‌شود. آیا حذف یک عنصر مزاحم از یک صحنه که به ظاهر ممکن است موضوع مهمی نباشد در کار روزنامه‌نگاری مجاز است؟ این نوع دخالت آیا صحنه‌سازی است؟ اگر صحنه‌سازی است به آن معناست که چنین صحنه‌ای واقعیت نداشته است و آن صحنه محصول ذهن عکاس است. بعضی‌ها معتقدند ثبت بخشی از واقعیت و جدا کردن قطعه‌ای از یک صحنه یعنی دخالت و دستکاری. در واقع به عقیده این عده ما تصویری از واقعیت می‌بینیم که عکاس آن را به ما نشان می‌دهد. اما در طول یک و نیم قرن تاریخ عکاسی هیچ گاه این شیوه برخورد عکاس مورد مناقشه نبوده است. تقریباً همگان پذیرفته‌اند که قاب‌بندی ومنتزع کردن بخشی از واقعیت در ذات عکاسی است. آنچه بیشتر مورد بحث قرار گرفته است افزون بر این کار، تغییر صحنه هنگام عکاسی یا تغییر و حذف عناصری از عکس بوده است. مشکل حالت دادن به صحنه یا موضوع از آنجا نشأت می‌گیرد که عکاس خود را

یک خاطره، یک عکس

من آنجا بودم

سال پنجم ■ شماره ۱۰۲۰ ■ یکشنبه ۳ مرداد ۱۳۸۹ ■ **برعکس ۱۵۵**

دستکاری عکس

خطری که فتوژورنالیسم را تهدید می‌کند

میان دو نقش سرگردان می‌یابد: عکاس گزارشگر و عکاس هنرمند. هنگامی که عکاس تکلیف خود را با این مساله روشن نکند، پیوسته گرفتار خواهد بود. راه حل این است که عکاس این دو موقعیت را از هم تفکیک کند. در بخشی از فتوژورنالیسم که با عنوان «تصویرسازی» شناخته می‌شود، عکاس می‌تواند با چیدن صحنه و حالت دادن به موضوع، کارش را اتمام دهد. حتی در این بخش تأکید بر آن است که عکس وی مستندنا نباشد و هر بیننده به ساختگی بودن آن پی ببرد. اما جز این بخش در فتوژورنالیسم هر نوع دستکاری به عقیده بسیاری از سردبیران وارد کردن خدشه به اعتبار طولانی‌مدت عکاس است. وظیفه عکاس ثبت رخدادهاست نه

پیشگیری یا ایجاد تغییر در آنها. جنایت، تصادف، جنگ و آدمکشی رخ می‌دهد. حذف خشونت، جهانی کاذب به خوانندگان ارائه خواهد داد. فتوژورنالیست عکس را برای مسابقه و نمایشگاه یا هنرنمایی نمی‌گیرد. او عکس را برای خواننده‌اش می‌گیرد؛ عکسی که اطلاعات می‌دهد. بدون گزارش نوشتاری یا تصویری درست، جامعه دموکراتیک نمی‌تواند برپا شود یا بارها باشد. سحر و افسون کامپیوتر جنگ به ریشه حقیقت‌گویی دیرپای عکس انداخته است. من بنا به دلایلی به نمونه‌های ایرانی اشاره نمی‌کنم اما دیدهایم روزنامه‌ها با استفاده از کامپیوتر عوامل ناخواسته را از عکس حذف کرده‌اند. تعجب‌آور است که برخی از سردبیران نشریات در

پذیرفته‌شده بود بلکه آن را هنری متعالی نیز تلقی می‌کردند. متأسفانه شرایطی که در دهه ۱۹۲۰ موجب جعل عکس می‌شد، با ظهور نظام دیجیتال دوباره ظاهر شده‌است. وقتی مردم بفرهمند که منابع خبری، عکس‌ها را با نرم‌افزارهای کامپیوتری تغییر می‌دهند، چه اتفاقی خواهد افتاد؟ آیا این حرفه اعتبارش را از دست نخواهد داد؟ وقتی مردم بداندند که سردبیران به آسانی می‌توانند عکس‌ها را تغییر دهند، آیا باز هم عکس را باور خواهند کرد؟

بسیاری از عکاسان معتقدند نباید عکسی را رتوش یا دستکاری کرد. آنها معتقدند اصل «حقیقت» است و هر تغییری اکیداً خطا است، حتی تغییری اندک. به گفته باب گیلکا «دستکاری اندک مانند آن است که بگویند جنگ هسته‌ای اندک. چنین چیزی امکان ندارد.» نظر گروه معتدل‌تر هم این است که دستکاری عکس باید به همان فونی که در تاریخ‌خانه رایج بوده، محدود شود. مانند تیره‌تر یا روشن‌تر کردن و تغییر کنتراست عکس. شیلار میوز در یک تحقیق از ۵۱۱ دبیر عکس در مورد دستکاری عکس نظرخواهی کرد و به این نتیجه رسید که اکثریت قریب به اتفاق آنان هیچ گونه دستکاری کامپیوتری جز تیره‌تر یا روشن‌تر کردن عکس را نمی‌پذیرند. تاکنون عکاسانی که عکس‌های خود را دستکاری کرده‌اند، از طرف سردبیران از نشریه اخراج شده‌اند. برای نمونه، روبرتز همکاری خود را با عدنان حج عکاس آزاد لبنانی که دود حاصل از آتش‌سوزی ناشی از حملات هوایی اسرائیل را تیره‌تر کرده بود، قطع کرد. برایان والسکی به خاطر ترکیب کردن دو عکس که در عراق گرفته بود از لس‌آنجلس تأیمز اخراج شد. دستکاری عکس اوجی،سیمپسون توسط مجله تایم اعتراض‌های شدیدی را برانگیخت. البته موارد دیگری را می‌توان به این سیاهه افزود.

سخن آخر اینکه ممکن است حذف یک عنصر بی‌اهمیت از یک عکس چندان مهم نباشد اما از آنجا که تیشه به ریشه حقیقت‌جویی و حقیقت‌گویی فتوژورنالیسم خواهد زد، هیچ فرد حقیقت‌طلبی از دستکاری عکس حمایت نخواهد کرد.

طبیعت بکر الموت مهمان دوربین شما

اگر علاقه‌مند به گشت و گذار و عکاسی هستید و اگر به دنبال مکانی می‌گردید تا یک روز تعطیل به آنجا بروید و ضمن تفریح چند عکس زیبا هم از آنجا تهیه کنید، می‌توانید به الموت بروید.از تهران که به سمت قزوین حرکت کنید، وقتی به اولین میدان قزوین رسیدید با تابلویی بزرگ که روی آن «الموت» نوشته شده است مواجه می‌شوید. از میدان که وارد جاده الموت شدید بعد از طی حدود ۱۲ کیلومتر و پس از گذشتن از مکانی به نام شهرک وارد منطقه رودبار قصران یا همان الموت خواهید شد. در الموت هم می‌توانید از طبیعت زیبا و بکر آنجا و هم از چند اثر باستانی و معماری از جمله قلعه الموت عکاسی کنید.

البته کسانی که به عکاسی مستند اجتماعی علاقه دارند، عکاسی از روستاهای اطراف را نباید فراموش کنند.قلعه الموت در روستای گازران‌است که برای کسانی که علاقه‌مند به عکاسی معماری هستند، می‌تواند مکان جالبی باشد. طبیعت بکر الموت هم برای کسانی که علاقه به عکاسی طبیعت دارند، می‌تواند سوره جالبی باشد. وقتی از جاده به سمت دریاچه اوان در حرکت هستید، می‌توانید در اولین مکانی که در جاده نمای دریاچه نمایان شد کمی بایستید و یک عکس زیبا با لنز زاویه‌باز (واید) که هم نمای دریاچه و هم نمای کوهستان و روستاهای اطراف دریاچه را دارد، بگیرید. همچنین اگر هوس عکاسی مستند اجتماعی کردید و سری هم به روستاها زدید و خواستید از بافت روستا و مردم آنجا عکسی تهیه کنید توصیه می‌شود حتماً با اجازه عکاسی کنید و سعی کنید از لنزهای با زاویه کانونی باز زیاد استفاده نکنید.در مسیر برگشت هم اگر وقت اضافه آوردید و خواستید باز هم به جایی سرزنید، می‌توانید به شهر قزوین بروید و از مکان‌های باستانی آنجا دیدن و عکس‌های معماری بسیار زیبایی تهیه کنید. قبل از رسیدن به قزوین می‌توانید از تاکستان‌های انگور که اکنون فصل برداشت انگور نیز هست عکاسی کنید.

کنترل زمان نوردهی در عکاسی

دوربین مهم‌ترین عامل خلاقیت در عکاسی بوده که عکاسان مختلف بر مبنای ذهنیت خود به محیط پیرامون و صحنه‌های گوناگون در طبیعت پرداخته‌اند. شاتر و دیافراگم از قسمت‌های اصلی دوربین‌های عکاسی هستند که امکانات بسیار زیادی در اختیار عکاس قرار می‌دهند.

شاتر زمان نوردهی به فیلم را کنترل می‌کند و بر عوامل متحرک موضوع نیز تاثیر دارد. سرعت‌های کم شاتر (۱۵- -۳۰- -۶۰)، عوامل متحرک را محو و سرعت‌های زیاد آن، عوامل متحرک صحنه را ثابت و بدون حرکت ثبت می‌کند. از قدیمی‌ترین شیوه‌های القای جنبش و حرکت در عکاسی، نشان دادن حالت کشیدگی عناصر متحرک در تصویر است.

در عکسبرداری با سرعت کم شاتر سعی شود فضاها و عناصر ثابت در صحنه از هرگونه کشیدگی و محو شدن مبرا باشد، که بهتر است برای این کار دوربین روی سه‌پایه نصب شود تا از لرزش جلوگیری شود. عوامل متحرک عمود بر دوربین صورت بگیرد سرعت شاتر کمتری لازم است. فاصله کانونی لنزها هم در انتخاب سرعت شاتر موثر است. هنگامی که از لنزهای تله (با فاصله کانونی بیش از ۵۰) استفاده می‌شود باید از سرعت‌های بیشتری برای ثابت کردن حرکات بهره گرفت و با لنزهای با زاویه باز (واید- کمتر از فاصله کانونی ۵۰) سرعت‌های کمتری مورد نیاز است. همچنین هنگامی که فاصله دوربین از سوژه کاهش می‌یابد لازم است از سرعت‌های شاتر بالاتر استفاده شود.

نکات مهم

برای خرید یک دوربین دیجیتال

پسندار: دوربین‌های دیجیتال موجود در بازار، کار انتخاب و خرید یک دوربین دیجیتال مناسب را برای خریدارانی که فرصت چندانی برای تحقیق و مقایسه مدل‌های مختلف ندارند، دشوار کرده است. فروشندگان گاهی حتی اجازه لمس و مشاهده از نزدیک دوربین‌ها را هم به مشتریان نمی‌دهند و با بی‌حوصلگی، تنها اعداد و ارقام و اصطلاحاتی را پشت سر هم تحویل مشتری می‌دهند و به او می‌قبولانند که دوربین آنها بهترین دوربینی است که در بازار پیدا می‌شود. بسیاری از مشتریان هم پول امکانات و ویژگی‌هایی را می‌پردازند که ممکن است هرگز به آنها احتیاج نداشته باشند.
■ **مگاپیکسل**: مهم‌ترین عاملی که در تبلیغات تولیدکنندگان و بازار گرمی فروشندگان دوربین‌های دیجیتال به آن اشاره می‌شود، عددی است که همراه با واحد مگاپیکسل نشان داده می‌شود. آنچه از آن با عنوان مگاپیکسل یاد می‌شود، در واقع تعداد پیکسل‌های موجود در هر عکس است.بسیاری از مشتریان تصور می‌کنند هر چه مگاپیکسل دوربینی بیشتر باشد، آن دوربین بهتر است؛ اما لزوماً این طور نیست. دوربینی که مگاپیکسل بالایی داشته باشد، اما کند و لاک‌پشتی عمل کند، تبدیل به وسیله‌ای اعصاب‌خردکن می‌شود. با چنین دوربینی شما صحنه‌های زیادی را از دست می‌دهید و عکس‌هایی که می‌گیرید، اغلب چند ثانیه بعد از لحظه مورد نظر را نشان می‌دهند. اگر عکس‌ها را فقط برای ذخیره کردن روی کامپیوتر و سی‌دی و دی‌وی‌دی می‌گیرید و از آنها در اینترنت استفاده می‌کنید، یک دوربین سه مگاپیکسلی هم کار شما را راه می‌اندازد. اما اگر قصد چاپ عکس‌هایتان را دارید، موضوع فرق می‌کند و بستگی مستقیم به اندازه‌ای دارد که می‌خواهید عکس‌ها را در آن اندازه چاپ کنید. البته کیفیت عکس‌های یک دوربین، تنها به مگاپیکسل آن بستگی ندارد و رابطه مستقیمی با نوع و کیفیت سنسور حساس به نور دوربین (ccd) و لنز آن دارد. تولیدکنندگان معروف دوربین‌های دیجیتال، به ویژه آنهایی که از دیرباز در کار تولید دوربین‌های آنالوگ بوده‌اند، از حسگرها و لنزهای با کیفیت‌تر و البته گران‌تری بر روی دوربین‌هایشان استفاده می‌کنند و همین مساله موجب می‌شود گاهی کیفیت عکس‌های یک دوربین دیجیتال با مگاپیکسل پایین‌تر، بالاتر از عکس‌های دوربین دیگری باشد که مگاپیکسل بالاتری هم دارد.

■ **زوم چند X**: به هیچ وجه گول اعدادی را که با آب و تاب فراوان در مورد زوم دیجیتال دوربین به شما می‌گویند، نخورید و هنگام خرید تنها به زوم اپتیکال آن توجه کنید.دوربین‌های ارزان قیمت، معمولاً امکان زوم اپتیکال ندارند. زوم اپتیکال همان بزرگ‌نمایی لنز و همراه با جلو و عقب رفتن لنز است که موجب تغییر فاصله کانونی لنز می‌شود. اما زوم دیجیتال در فاصله کانونی لنز تغییری ایجاد نمی‌کند و با هر بار زوم، بخش کوچک‌تری از سنسور دوربین برای بزرگ‌نمایی عکس انتخاب می‌شود مانند اینکه بخشی از عکس را کراپ کنید. به همین دلیل است که عکس‌هایی که با زوم بالای دوربین‌های دیجیتال گرفته می‌شود، کیفیت مناسبی ندارد و به خصوص چاپ آنها هم چنگی به دل نمی‌زند.یک دوربین دیجیتال اتوماتیک معمولاً با لنزی حدود ۸ تا ۲۰ میلی‌متر معادل ۳۵ تا ۱۲۰ میلی‌متر در دوربین‌های ۳۵ میلی‌متری و زوم اپتیکال X3 با سه‌برابر برای کاربران معمولی انتخاب مناسبی است.

■ **اندازه و وزن**: وزن و اندازه دوربین دیجیتال یکی از مواردی است که سازندگان دوربین‌ها در مورد آن با هم رقابت می‌کنند. دوربین سنگین و جاگیر نسبت به دوربینی که در جیب جا می‌شود، تعداد روزهای بیشتری را در طاقچه و کمد اتاق می‌گذراند.
■ **وضوح‌نمایی دستی**: گاهی اوقات در وضوح‌نمایی خودکار دوربین‌های دیجیتال اختلال به وجود می‌آید، مثلاً مواقعی که خطوط عمودی یا افقی منظم و موازی زیادی در تصویر وجود داشته باشد در این مواقع استفاده از وضوح‌نمایی دستی به کمک کاربران می‌آید. وضوح‌نمایی دستی از آن دسته امکاناتی است که برخی کاربران ممکن است هرگز از آن استفاده نکنند.

■ **حافظه**: دوربین‌های دیجیتال معمولی همراه با ۸ مگابایت حافظه داخلی یا کارتی به همین ظرفیت به فروش می‌رسند که چنین حافظه‌ای تنها گنجایش ذخیره حدود ۱۰ عکس را دارد. پیشتر دوربین‌های دیجیتال از یکی از سه نوع حافظه کامپکت فلش، اسمارت مدیا یا مومرس استیک استفاده می‌کنند که فرق چندانی با هم ندارند.
■ **باتری**: دوربین دیجیتال یکی از پرمصرف‌ترین دستگاه‌های الکترونیکی است که با باتری تغذیه می‌شود. باتری‌های مورد استفاده در دوربین‌ها انواع مختلفی است. بعضی از دوربین‌ها تنها از باتری‌ها و شارژرهای اختصاصی خودشان استفاده می‌کنند که گران‌قیمت، کمیاب و بعضاً نایاب هستند. بهتر است دوربینی را انتخاب کنید که از باتری‌های قلمی قابل شارژ معمولی هم پشتیبانی کند. اگر دوربین انتخابی شما باتری و شارژر اختصاصی خودش را دارد، تحقیق کنید که آیا نمایندگی‌ها و دفاتر خدمات پس از فروش این دوربین باتری آن را به طور مجزا می‌فروشند یا نه.
■ **فیلم و صدا**: بعضی از دوربین‌ها می‌توانند فیلم و صدا را هم ذخیره کنند، اما کیفیت آنها و همچنین مدت زمانی که روی کارت حافظه ذخیره می‌شود ممکن است خیلی مورد استفاده شما نباشد. اگر دوربین فیلمبرداری خانگی دارید، این قابلیت دوربین‌های دیجیتال زیاد به دردتان نخواهد خورد.

■ **منوها و تنظیمات**: محل قرار گرفتن کلیدها و طراحی منوی تنظیم دوربین موضوع مهمی است. آیا تنظیم رزولوشن، زوم، فلاش، دیافراگم و مشاهده و مرور عکس‌های گرفته‌شده در دوربین انتخابی شما به راحتی و سریع انجام می‌شود؟
■ **تراز سفیدی**: به طور ساده، وایت بالانس یا تراز سفیدی مشخص می‌کند که در یک تصویر، چه چیز سفید و با توجه به آن، چه چیزی سیاه کامل است. با توجه به مشخص شدن این دو رنگ اندازه رنگ‌های طیف میان این دو رنگ مشخص می‌شود. به همین دلیل است که مثلاً عکس‌هایی که داخل یک اتاق و با نور معمولی یک لامپ تنگستن یا مهتابی گرفته‌اید، ممکن است زرد یا آبی به نظر بیاید.دوربین‌ها حالت‌های مختلف وایت بالانس در محیط‌های نوری مختلف را از هوای آفتابی و ابری تا زیر نور لامپ مهتابی، فلاش و تنگستن گرفته به طور پیش‌گزیده در خود ذخیره دارند. اما آنهایی که امکان تنظیم وایت بالانس دستی را هم عرضه می‌کنند، کامل‌تر و بهترند.
■ **نمایشگر**: حالا دیگر تمام دوربین‌های دیجیتال دارای صفحات LCD هستند که برای نمایش همزمان تصویر یا مرور عکس‌های گرفته‌شده به کار می‌رود. برخی از آنها زیر نور شدید آفتاب یا لامپ کارایی چندانی ندارد و برخی هم هنگام نمایش تصویر، از کنار دچار کشیدگی تصویر می‌شوند.نمایشگرهایی که می‌توان آنها را با زاویه چرخاند، به گرفتن عکس‌های خلاقانه از زوایای مختلف کمک می‌کند.منظره‌یاب اپتیکي هم، هرچند کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد، اما مواقعی که باتری دوربین در حال ته کشیدن است، استفاده از آن و خاموش کردن نمایشگر می‌تواند کارساز باشد.
■ **مدهای عکاسی آماده**: مدهای آماده، نظیر پرتره، ورزشی، منظره، شب و ماکرو، به عکاسان مبتدی امکان گرفتن عکس‌های بهتر با تنظیمات مناسب‌تر می‌دهد. در این حالت‌ها دوربین به طور خودکار برای عکسبرداری در شرایط انتخاب‌شده، آماده می‌شود. مدهای اولویت شاتر و دیافراگم و جبران نوری از جمله کاربردی‌ترین مدهای آماده دوربین‌هاست.

■ **حساسیت**: در دوربین‌های آنالوگ، تغییر ISO یا حساسیت فیلم به نور، تنها با تعویض فیلم مقدور بود. اما در دوربین‌های دیجیتال به راحتی با تغییر ISO می‌توان حساسیت به نور را کم و زیاد کرد. این قابلیت به ویژه هنگام عکاسی بدون فلاش در محیط‌های کم‌نور کارایی دارد. همانند فیلم‌ها که با حساسیت‌های مختلف نوری عرضه می‌شود، در بسیاری از دوربین‌های دیجیتال هم شما می‌توانید ISO مجازی آنها را برای افزایش حساسیت دوربین جهت عکاسی در نور کم تنظیم کنید. داشتن ISO قابل تنظیم رای شرایطی که فلاش مناسب یا کارآمد نیست، ضروری است.
■ **تأخیر شاتر**: بعضی از دوربین‌های دیجیتال زمان نسبتاً زیادی را تا آماده شدن برای گرفتن عکس بعدی تلف می‌کنند. این مشکل را تنها با امتحان دوربین مورد نظرتان می‌توانید متوجه شوید، البته اگر به اندازه کافی خوش‌شانس باشید و به فروشنده‌ای برخورد کنید که اجازه دهد به دوربین داخل ویرین مغازه‌اش دست بزنید.

برنامه گالری‌ها

نام نمایشگاه	عکاس	نام گالری	ساعت	اختتامیه
نیوفولدر ۱	نمایشگاه گروهی	راه ابریشم	۱۱ تا ۱۹	۴ مرداد
چیدمان عکس دیدگاه	فرهاد بهرام محبوبه باهرانی	گالری فروهر نگارخانه سرو	۱۲ تا ۲۰	۱۱ مرداد
از مه تا شبنم	صالحه خوانساری	گالری شفق	۹ تا ۲۸	۷ مرداد
باغ شهر	مجنتی قدم‌شاه	۷۸	۱۱ تا ۲۳	۲۰ مرداد
محدوده در محدوده	زهرا درویشیان	گالری آتشزاد	۱۶ تا ۱۹	۶ مرداد
تهران مستند	نمایشگاه گروهی	گالری آران	۱۱ تا ۱۹	۱۷ مرداد